

GAZETA TRANSILVANIEI

PROPRIETARĂ: ASOCIAȚIUNEA „ASTRA” BRĂȘOV
Apare de două ori pe săptămână prin îngrijirea
unui comitet de redacție.
Atelierile tipografiei „Astra” Tf. 1102.
Pagini 4-6-8 Lei 3.

STEAG RIDICAT LA
1838

GHLBARITIU ȘI SFÎNȚIT DE LUPTELE PURTATE SUB CUTELE LUI
DE ATĂȚIA URMAȘI, ÎN FRUNTE CU MUREȘENII

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BRĂȘOV.
B-dul REGELE FERDINAND Nr. 12 Tf. 1513
Abonamentul anual lei 300 Autorității și Societății lei 600
Anunțuri și reclame după tarif.

Nr. 47 Inreg. Trib. Brașov S. II No. G. II. 71/942

21 Iunie 1942

Anul 105

Se împlinește anul...

de V. Branisce

Se împlinește anul dela intrarea noastră în războiu. Era o zi însoțită de duminecă. În munți, departe de sgomotul orașului, nu mai aflasem de câteva zile alte vești decât acelea pe care mi le aducea seara baciul dela stână și pădurarul din lungile lui plimbări. Iar vorba lor era domoală și înțeleaptă. Sufilele lor nu erau chinute de întrebările fără de răspuns ale sbuciumelor noastre.

De aceea n'am înțeles neliniștea pădurarului din acea dimineață. De ceasuri el scruta nedumerit zarea. Urmărea potecile ce întretaie „Poiana” și duc spre pliscurile muntelui. Însfârșit, nedumerit grăi:

— Mare minune pe ziua de azi. De când sunt aici n'am pomenit o așa pustietate în zi de sărbătoare.

Atunci băgai de seamă și eu că se petrece ceva neobișnuit. Poiana — care în zile de sărbătoare gemea de lume — era pustie. Nimeni nu urca cărările muntelui. De ceasuri nu trecuse țipenie de om.

Intr'un suflet am luat calea orașului. Aici aflai vestea cea mare. Intraserăm în războiu.

În zorii acelei zile armata noastră mândră spintecă vadurile Prutului, pentru ca să desrobească pe răstigniții frați basarabeni. De câteva ceasuri, vulau codrii Bucovinei de freamătul luptei izbăvitoare. De câteva ore, ostașii țării porniseră pe calea reabilitării istorice.

În locul umilirii și a acceptărilor neputincioase, România s'a integrat pe linia tradiției pământene: să nimicească prin foc și sabie pe cel ce cutează să cutropească pământul strămoșilor noștri. Pentru că noi n'am intrat în acest războiu îndemnați de ambiții deșarte sau de visuri imperialiste. Noi n'am furat pământul nimănui. Noi n'am căutat să subjugăm neamuri sau să siluim conștiințe.

Ținta noastră a fost reîntregirea hotarelor sfârticate și răpunerea balaurului moscovit care ne-a lovit mișelește pe la spate, cutropindu-ne așezările pașnice, pentru ca apoi trupul însângerat al țării să fie sfâșiat și de pigmei. Noi am pornit la luptă în sunet de goarnă și ropot de arme spre a închide rana din care se scurgea vloga neamului.

De atunci se împlinește anul...

Astăzi, gândul nostru întreg se îndreaptă spre ostașii țării ce luptă acolo, departe, pentru biruința dreptății românești. Pentru izbânda lor înălțăm o caldă rugăciune, iar lacrima fugară, ce se strecoară printre gene, noi o strivim fără cruțare, căci nicio jertfă nu este prea mare pentru realizarea integrală a năzuințelor românești.

UN AN DE GLORIE

de I. Bozdog

Ne oprim cu pietate la sfârșitul unui an de glorie românească. Inimile ne sunt mai sensibile în aceste clipe, căci bătăile lor se întesesc la amintirea acelora care au încetat să mai svăcnească. Ziua de 22 Iunie 1941 când s'a primit laconica poruncă: *vă ordon să treceți Prutul*, a avut putere răscolitoare de mândrie și a galvanizat în chip miraculos toată suflarea românească, ce se găsea trântită și cufundată în umilire nevrednică de un neam ca al nostru.

Ne-am dat seama toți în acele clipe și de imensele sacrificii ce ni se cer pe toate terenurile vieții și acasă și mai ales pe câmpul de onoare, și totuși țara întreagă a trăit zile de bucurii adânci. Florii mândriei renăscute străbăteau ființa întreagă a fiecărui Român, nădejdi noi și legitime s'au aprins în ochii tuturor și fețele, pe care nesiguranta și umilirea și-au imprimat pecetea și le-au aplecat spre pământ, s'au înălțat drepte și luminate, ridicate de puternice resorturi interioare.

Au urmat apoi ceasuri și zile de răvnă războinică abia stăpânită. Mândra noastră armată, căreia i s'a anticipat un titlu de onoare și a fost pusă alături de biruitoarea armată germană sub comanda supremă a Mareșalului Ion Antonescu, abia putea fi frânată. Nimeni, nici din cei mici, nici din cei mari nu s'au mai gândit la vieța proprie, nici n'au cumpănit o singură clipă riscurile și primejdiiile de moarte în care călcau. Un singur gând, o singură dorință: *reabilitarea și biruința*

totală. Armata noastră n'a mai cunoscut din clipa începerii ofensivei ce înseamnă retragere, ocolire sau părăsire de poziție.

S'au reînnoit în cursul acestui an toate clipele și momentele marilor fapte de arme, înscrise în cursul atâtor veacuri de către războinicii noștri Voevozi și Domni care cu plăieșii și dorobanții lor au făcut una cu țărâna pământului pe toți cei ce au îndrăsnit să ne calce moșia sau să ne clatine pietrele de miezuină.

Ordinile de zi ale Marelui Cartier German, ale Mareșalului Antonescu și ale comandanților de armate și unități germane și române sunt tot atâtea și nenumărate table de bronz în care s'au eternizat faptele de arme și de glorie ale unui neam, ce a înțeles rostul ceasului de nimicire a primejdiei ce amenință lumea întreagă și în locul prim existența sa națională și pune la temelia clădirii noii lumi sângele său cel mai curat și de mai mare preț.

Îndrăzneala și spiritul de inițiativă a nenumărați soldați de rând și ofițeri au smuls atâtea biruințe, au înmormântat atâtea primejdii, încât pana cronicarului războiului de azi și de mâine se va înmuia la fixarea fiecărei fapte începute sau în desfășurare, în sângele și disprețul de moarte al soldatului nostru.

Numele orașelor și cetăților cucerite, începând dela curățirea plaiurilor lui Bogdan, ale Mușatinilor și Basarabilor și până la Odesa, Kerci, Sevas-

topol și Valea Donețului (vor rămâne punctele cardinale ale viitorului ce și l-a lărgit și asigurat neamul blajin dar neiertător al plugarilor români.

Și după un an de sacrificii neprecupețite, nedrămluite și pe care neamul nostru nu le-a scontat la nicio bursă străină, n'a amenințat și nici n'a pretins contravaloarea lor în teritorii străine, nici nu și-a făcut reclamă din ele, suntem pe linia aceleiași ținute drepte, ale lealității în luptă și a sacrificiului adus în proporții tot mai vrednice de scopul sfânt ce-l urmărim.

Soldatul român n'a fost întrebuințat în tot acest timp ca element de ocupație sau ca factor de făcut ordine și a curății terenul cucerit de alții, ci ca element de elită, ca combatant.

De aceea, ei au și murit cu zâmbetul înflorit pe buze și cu imaginea întregului pământ românesc de care-i spală prin sângele lor de rușine și desonoare.

Paznici nebiruiți ai țărmurilor Mării Negre și de Azov, prezenți în văile Donețului, și stepele Nogaice și pe câmpiile mănoase ale Ucrainei ei își oțlesc voința desmierdând fiecare din locul în care se află norocul, căruia îi cer să-i facă și pe ei părtași la asaltul victorios prin care vor dărâma și ultimele zăgazuri.

Ei, ca și noi știu și sunt convinși că arma lor nu va cădea din mână până nu va fi spălată pata de rușine de pe fața neamului și până când leagănul obârșiei noastre nu se va scâlda din nou în mândria soarelui românesc care ne va încălzi pe toți.

Și noul an va aduce această mângâiere întregului neam.

FOILETONUL
GAZETEI TRANSILVANIE

Sonet

Lucesc pe iarbă boabe de cristal
Și suflu cald a înviat copacii,
S'au îmbrăcat în haine noi, săracii,
Sub scoarța lor azi seva curge val.

Se bucură și sburdă-acum gândacii
C'a dat cel sfânt cu crivățul de mal...
E cerul iar cu luciul de opal,
Au înflorit garoafele și macii.

Și-a prins Natura sălbile de gât
Și sclipitoare ace poartă 'n plete,
Ce nu le-ar sta nici babelor urît.

Și-a prins la sân podoabe și buchete,
Pe tine muritor posomorît
O clipă să te 'ncante, să te 'mbete.

Ecat. Pitiș

Timoteiu Cipariu, gazetar

de Șt. Maniulea

— Urmare. —

Comandamentele naționale de care era condus T. Cipariu și colaboratorii lui — P. Manfi, A. Pumnul — erau „formarea minții și a inimii poporului român”. Cipariu în adâncul sufletului său dorea să redacteze un ziar închinat mai mult preocupărilor filologice și istorice decât problemelor politice. Mărturia acestor gânduri o fac rândurile de mai jos publicate în nr. 4 al Organului: „Primarul redactor al acestei gazete încă dela întâiul cuget de a întemeia aici un organ de publicitate, își luă de principii aceste două: litere latine și limbă cât s'ar putea mai curată. El credea că după Gazeta de Transilvania supt manuducerea confratelui său cu atâtea abilitate, căutând și la pușinătatea publicului, ar fi de prisos a mai

începe alta cu slove. Alta era, că nu putea nici într'un mod învoi aceste două idei atâtea de contrare: litere române și limbă slovenizată.

În inimile nepreparate însă știa bine, că o gazetă într'o formă din afară cu totul nouă mai întâi va să deștepte neplăceri, prepusuri, însă și animozități scopuri de care prea ușor poate să se înfrângă o fragedă luntriță.

De aici o așteptare așa lungă — că înmulțindu-se întru întâiu cărțile de o mai mică publicitate cu litere latine, apoi simțindu-se mai mult lipsa de a reduce limba la o formă mai omogenă, mai primitivă, — să i se aplaneze încălta calea colțuroasă, convins fiind că cu totul alta e impresiunea și influința gazetelor în zilele noastre, decât a altor cărți mărunte, ce adeseori numai

Anglia și România la 1878

de A. A. Mureșianu

Anglia a făcut întotdeauna o politică diplomatică care a știut să păstreze, pe lângă apărarea cu tenacitate a intereselor sale comerciale, aparența loialității și a scopurilor sale pacifice și umanitare. Cu toate că la 1859 ea s'a văzut nevoită, din cauza intereselor ce o legase de imperiul turcesc și de Austria să se opună unirii principatelor românești, ea a căutat totuși să rămână și mai departe în raporturile cele mai bune cu aceste țări, manifestând, mai ales în timpul războiului dela 1877—78, „simpatiile” sale pentru noua și mult promițătoarea Românie.

N'a fost Anglia care, la sfârșitul congresului de pace de la Berlin, din Iulie 1878, a exprimat cea dintâi României, prin reprezentantul ei, faimosul Disraeli, devenit la 1876 Lord Beaconsfeald, „regretele” sale pentru pierderea Basarabiei, a Basarabiei care, precum am arătat într'unul din articolele noastre trecute, fusese cedată la 1812 Rusiei, la intervenția Angliei?

Interesul ca drumurile sale comerciale spre Persia să nu ajungă în stăpânirea Rusiei o făcu însă la 1878 să se așeze de partea Turciei, deși conducătorii ei liberali, se făcuseră campioni libertății supușilor creștini ai acesteia.

În convenția pe care fostul ambasador al Angliei la Constantinopol, devenit acum ministrul ei de externe, Lordul Salisbury o încheie la Londra la 30 Mai 1878 cu ambasadorul Rusiei contele Șuvalov, citim la punctul 11 între altele: „Guvernul Majestății Sale Britanice crede că trebuie să-și exprime adâncul lui regret, pentru cazul când Rusia ar perzista în mod definitiv pentru retrocedarea Basarabiei. De oarece însă este cert că ceilalți semnatari ai tratatului de pace dela Paris (din 1856) nu sunt dispuși a apăra cu puterea lor armată granițele României stabilite prin el, Anglia crede că față de această chestiune ea nu are un interes atât de mare, ca să se simtă îndreptățită de a lua singură asupra-și răspunderea unei

opoziiții împotriva schimbului proiectat. Ea se obligă deci a nu se opune unei hotărâri (a viitorului congres) în acest sens”.

Iată adevărata politică a Angliei, demască de unul din cei mai remarcabili șefi politici conservatori, ai ei.

Un singur om mai reprezintă în Anglia ideea libertății și a justiției și acesta era Gladstone. În vorbirea lui „fulminantă” ținută la începutul anului 1878 în Camera Comunelor contra politicii Austro-Ungariei — căci și acest imperiu fu, în noua sa configurație, unul dintre autorii principali ai nedreptăților dela 1878 — el spunea: „Anglia trebuie să vegheze asupra intențiilor Austriei, pentru că politica acesteia pare că voințe să scurteze România în foloasele ce trebuie să-i aducă acest războiu”. Protestele lui fură însă fără efect, căci Europa nu mai era condusă de liberalismul napoleonian, ci de tovrășia conservatoare: Gorciacov-Beaconsfeald-Andrassy.

N'a fost susținută și anexarea Bosniei și Herțegovinei către imperiul austriac, anexare propusă de Andrassy, mai întâi de reprezentantul Angliei?

Anglia a reușit prin diplomația ei dibace, să obțină, în acest congres, nu numai retrocesiunea de către Rusia a căii ei comerciale spre Persia: Erzerum-Bajazid și valea Aleschard, și declararea portului Batum de port franc, dar și trecerea insulei Cipru sub „protectoratul” ei.

Iar România, care a luat parte victorioasă la războiul dela 1877, România, care a salvat pe Ruși de rușinea dela Plevna, reînviind după veacuri de răstriașe faima eroismului românesc medieval, a trebuit să înapoieze, în schimbul Dobrogei, și bucata de moșie strămoșească pe care o obținuse la 1856 cu concursul fraților ei latini din Apus, pentru că asta era voința Rusiei și așa cereau interesele — Angliei.

Primul spectacol al Operei din București la Brașov

Opera din București și-a început turneul — spre marea ei cinste — cu o producție autohtonă: *Alexandru Lăpușneanu* de Al. Zirra.

Înainte de a ne ocupa de spectacol în sine, fie-ne îngăduit să exprimăm aici bucuria tuturor iubitorilor de muzică, pentru laudabila inițiativă a conducătorilor Operei. Efortul pe care-l cere, mai ales în ziua de azi, realizarea unui asemenea turneu de largi proporții, se cuvine cu atât mai prețuit, cu cât apare evident că nimic n'a fost cruțat pentru o cât mai reușită prezentare de ansamblu. Actualul director al Operei, d-l Tiberiu Brediceanu, adaugă prin această realizare, un nou titlu de glorie la vasta sa activitate pe tărâmul muzicii românești.

D-l Zirra a ales, în *Alexandru Lăpușneanu*, una din cele mai dramatice și populare figuri ale istoriei noastre. Crudul domnitor ne apare, de-a-lungul celor trei acte, în câteva din momentele mai impresionante ale scurtei și agitatei lui domnii. Muzica cu care d-l Zirra a investit această evocare, are neprețuitul merit de a fi în întregime brodată pe teme populare românești, ridicate prin meșteșugita lor tratare armonică și orhestrală, la valoarea muzicii culte. Cizelarea amănuntului, rafinamentul coloritului, atât în tratarea muzicii vocale cât și în folosirea diverselor timbre din orchestră, ne-au făcut să ne gândim la acele prețioase miniaturi care împodobeau manuscrisele de odinioară. Poate că întunecata figură a lui Lăpușneanu s'ar fi pretat la o realizare mai dinamică, mai aproape de

frescă decât de miniatură. De-asemenea credem că puterea de evocare a acestui îndepărtat moment istoric, ar fi câștigat dacă d-l Zirra evita în libretul d-sale un limbaj prea uzual și actual, înlocuindu-l pe alocurea cu pitorești arhaisme ale bătrânilor noștri cronicari. Oricum însă, opera d-sale rămâne, în grădina atât de tânără a muzicii culte românești, un prețios și proaspăt vâstar.

Interpretarea s'a bucurat, dela primul și până la ultimul interpret, de o minuțioasă realizare artistică.

D-l Ștefănescu-Goangă a creat un despot autentic, sbuciumat și orgolios până la ultima suflare. Calitățile sale de cântăreț sunt prea bine cunoscute, nu numai de noi, ci și peste hotare, ca să mai insistăm asupra lor. D-na Lucia Bercescu e înzestrată cu una din acele voci de aur care se impun fără comentarii. Când, la fizicul și la calitățile sale scenice, s'o mai adăoga și o dicțiune ceva mai clară, Opera română va avea în d-na Bercescu una din cele mai ideale interprete. Domnițele și boierii care au înconjurat pe cei doi protagoniști, au fost la înălțime, atât prin cânt cât și prin jocul de scenă perfect pus la punct. Cu totul remarcabil corul călugărilor din ultimul act. Orchestra frumos nuanțată și bine stăpânită de bagheta maestrului E. Massini.

Intr'un cuvânt, un spectacol care face cinste Operei române și bucură pe orice Român conștient de valoarea unor astfel de realizări artistice.

Lia Busuioceanu

Ineluşul rupt

după Ioseph Freiherr von Elchendorff

In vale, roata morii
Se mișcă ne 'ncetat
Iubita mea de acolo
În taină a plecat.

Credință ea-mi jurase
Și-mi dase un inel,
Când ea-și călcă credința
Se rupse 'n două el.

Plecând în lumea largă,
În versuri eu aş vrea

Mergând din casă 'n casă
Să cânt durerea mea.

La luptă sângeroasă
Călăre-aș vrea să sbor,
În câmp, la foc, în noapte
Să uit de al meu dor.

Iar moara tot vulește
Și nu știu ce-aș mai vrea,
Mai bine vino moarte
Să curmi durerea mea!

Sapho Gillet

Strigături hunedorene

De-ar iubi mândruța zece
De doruțul meu nu-l trece,
De-ar iubi mândra o sută
De doruțul meu nu uită...

— Acuma m'am tulburat
La strigat și la jucat.
— Ia stai vere nu te face
Că nu joci cu cine-ți place.

Măi bădiță cu păr creț
Nu te ține-așa măreț
Că dacă-i îmbătrâni
Păru 'n cap și s'o albi
Nimărui nu-i trebui...

Nu gândi bade că-mi pasă
Că mi-ai zis că nu-s frumoasă,
C'ai făcut-o din mânle
Că nu m'a dat maica ție...

Vrednică-l mândruța mea
Spală rufe Sâmbăta,
Nice ochi nu-i deschide
Și-i cu gura tot prin blide.

Să știu bade c'ai veni
Drumul și l-aș floștări,
Tot cu piatră și uiață
Ca să-ți fiu bădiță dragă...

Avere-ai mândro păcat
C'am fost tânăr, ne 'nvățat
Și tu rău m'ai fermecat
Cu trei păiușe din pat,
Cu trei flori din trei grădini,
Cu apă din trei fântâni;
Să n'am stare
Ș'asezare
Ca Mureșul când îi mare...

Fata până-i fată mare
Nici o grijă 'n lume n'are
Dar după ce se mărită
Trăiește tot necăjită...

Culese de Nicolae M. Isac

Muguri

Primăria Municipiului Braşov
Serviciul silvic

No. 17545/1942

Publicaţiune

În conformitate cu dispoziţia din ordinul No. 44143/1942 al Domnului Ministru Subsecretar de Stat al Aprovizionării, având în vedere necesitatea de a restrânge cât mai mult posibil consumul lemnului de foc, — toate întreprinderile, instituţiile, autorităţile şi gospodăriile situate în apropierea conductei de gaz metan sunt invitate a-şi face instalaţiile necesare introducerii gazului metan.

Braşov, la 16 Iunie 1942.

p. Primar: Dr. E. Fleischer
p. Secretar General: Dr. St. Popovici
Şeful Serviciului, ss. C. Moarcăş

Parohia ortodoxă română Zărneşti

No. 740—1942.

Publicaţie de licitaţie

Pentru construirea din roşu a bisericii a treia din Zărneşti publicăm licitaţie cu oferte închise şi sigilate, pe ziua de 25 Iunie a. c. ora 15 în edificiul şcolar-parohial.

Planul, devizul şi caietul de sarcini se pot vedea la Serviciul tehnic judeţean, şti la Oficiul parohial Zărneşti, aci aflându-se şi condiţiile de licitaţie.

Concurenţii vor înainta deodată cu ofertele închise şi sigilate şi vadiul de 5% dela suma oferită, în numerar sau efecte de stat şi nu vor putea pretinde spese de deplasare.

Se admit la licitaţie antreprenori autorizaţi pentru astfel de lucrări.

Parohia dă 150.000 cărămizi presate, varul, cimentul, lemnul pentru dulgherie şi o anumită cantitate de piatră şi pietriş pentru temelie.

Contractul ce se va încheia imediat după licitaţie, şi toate actele de licitaţie sunt valabile pentru antreprenorul cărui s'a adjudecat lucrarea din momentul semnării contractului fără pentru parohie după aprobarea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc.

Lucrările de construcţie se vor face sub controlul d-lui arhitect judeţean Gavrilăscu.

Zărneşti, 10 Iunie 1942.

Preşedintele cons. parohial
Protopop Vasile Stoicanca

Primăria comunei Satulung
Judeţul Braşov

Nr. 1630/1942

Publicaţiune

Se aduce la cunoştinţă generală că, Primăria comunei Satulung judeţul Braşov, va ţine în localul primăriei comunale în ziua de 4 Iulie 1942 ora 9 licitaţie publică cu oferte scrise închise şi sigilate pentru darea în întreprindere a lucrărilor pentru amenajarea băii comunale.

Valoarea lucrărilor după deviz este 444.000 lei.

Garanţia 10% după valoarea lucrării în numerar sau efecte garantate de stat depusă în plic separat.

Licitatia se va ţine în conformitate cu dispoz. art. 88—100 din L.C.P. modificată prin Decretul Lege Nr. 2125 publicat în M. Of. Nr. 173 din 24 Iulie 1941.

În caz de nereuşită, a doua licitaţie se va ţine în ziua de 15 Iulie 1942, în acelaşi loc, oră şi în aceleaşi condiţiuni.

Satulung, la 22 Mai 1942.

Primar, Gh. Roşculeţ.
Notar, N. Căndea.

Tipografia „ASTRA“ Braşov
caută

2 maşini de cules Linotyp

UZINELE „ASTRA“ BRAȘOV

Înștiințare

Se aduce la cunoştinţa celor interesaţi că examenul de admitere pentru primirea ucenicilor în Uzinele noastre se va ţine în ziua de 2 August a. c. ora 8 în localul Şcolii Industriale „Astra“ Braşov.

Candidaţii la acest examen trebuie să îndeplinească următoarele condiţiuni:

1. Să fie de origine etnică română
2. Să fi absolvit cel puţin patru clase primare
3. Să aibă împliniţi la 1 Octombrie 1942 vârsta de 14 ani şi cel mult 17 ani.
4. Să fie perfect sănătos.

Doritorii a se prezenta la acest examen vor trimite cereri însoţite de următoarele acte pe adresa Uzinelor şi până la data de 25 Iulie 1942:

- a) Certificat de naţionalitate
- b) Certificat de origine etnică
- c) Extras de naştere
- d) Certificat de absolvire a cursului primar.

Examenul va consta din:

1. Dintr'o vizită medicală cu caracter eliminătoriu.
2. Dintr'o probă de aritmetică din materia celor patru clase primare.
3. Dintr'un examen de aptitudini psihotehnice şi profesionale.

Candidaţii reuşiţi la acest examen vor primi din partea Uzinelor întreţinerea completă gratuită.

1-3 DIRECŢIUNEA

Uzinele „ASTRA“ Braşov caută

dactilografe şi stenodactilografe

bune — angajare imediată

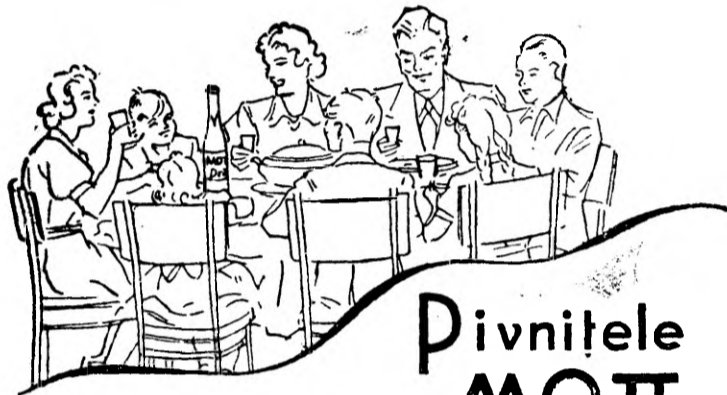
Ofertele şi actele se primesc la Uzină.

Parastas

Implinindu-se un an dela moartea Revs Protopop canonic onorar Mihail Hodárnău, se va celebra în amintirea lui un parastas în biserica greco-catolică din Braşov Str. Iorga în 28 Iunie 1942, orele 11.

Stimătorii şi cunoştuţii sunt invitaţi a lua parte.

Familia defunctului

Pivniţele
MOTT

recomandă

VINURILE SALE DE MASĂ

Drăgăşani recolta 1940

GRASA recolta 1940

Vin MOTT EXTRA recolta 1940
la sticle de 1 litru

VINURI RECOLTATE CU ÎNGRIJIREA DEOSEBITĂ CUNOSCUTĂ CASEI

Mott & fils

BUCUREŞTI, Str. Puşcu cu apă rece 53-57
3.15.98 TELEFON 3.15.45

Primăria comunei Tohanul Nou
Judeţul Braşov

Nr. 528/1942.

Publicaţiune

Se aduce la cunoştinţa celor interesaţi că Primăria comunei Tohanul Nou, din judeţul Braşov vinde prin licitaţie publică orală şi numai printre locuitorii comunei, materialul lemnos esenţă răşinoasă din parchetul 1942/43 în pădurea „Guşanul“ cantitatea de cca 230 metri cubi.

Doritorii de a lua parte la licitaţie vor depune o cautiune de 5% din valoarea lotului ce doreşte a cumpăra, după adjudecare această cautiune se va întregi la 10% din suma oferită.

Licitatia se va ţine în localul Primăriei Tohanul Nou la data de 28 Iunie 1942 orele 14 aplicându-se dispoziţiunile art. 88-110 din L.C.P.

În cazul că la 28 Iunie 1942 licitaţia nu va avea rezultat, atunci se va ţine o a doua licitaţie în ziua de 5 Iulie 1942 orele 14, când se vor primi şi locuitorii străini de comună.

Condiţiunile de exploatare impre-

ună cu caietul de sarcini se pot vedea în fiecare zi de lucru la Primăria comunei Tohanul Nou şi la ocolul Silvic în Zărneşti.

Tohanul Nou, la 31 Maiu 1942.

Primar, Aurel Şerban
Notar, Ion Ionescu

Pentru cititorii noştri

In urma scumpirii hârtiei de tipar şi a reglementării preţului de vânzare al ziarelor, suntem nevoiţi să facem şi noi unele schimbări în preţul de abonament.

Abonamentul anual al Gazetei Transilvaniei va fi dela 1 Aprilie 1942 lei 300.—

pentru autorităţi şi soc. 600.—

pentru ţărani 150.—

La aceste sume se mai adaugă timbrele prescrise de lege la eliberarea chitanţei de plată.

Toate abonamentele plătite înainte de 1 Aprilie a. c. se consideră integral plătite cu preţul vechiu.

Informațiuni

Abonamente de sprijin

Ing. Pompiliu Medrea, Telna	500
Dr. Aurel Baciu, decanul baroului adv. Timișoara	500
Dr. Ion Pintican, medic Turda	500
Pompeiu Onofreiu, Sibiu	600
Ing. Șaur Ioan, București	500
Dr. Emil Țișcă, adv., Brașov	500
Ioan Boeriu, protop. Lechința de Mureș	500

Opera Română îmbrățișată cu mare căldură de brașoveni.

De două zile orașul nostru trăiește din plin zile de mândrie românească. Artiștii Operei Române — sunt oaspeții noștri și ne procură înalte satisfacții artistice și românești.

E un drum triumfal și cu adânci rezonanțe în aceste clipe pentru inimele Ardealului încercat.

D-l director al Operei Tiberiu Brediceanu își vedește și pe această cale marile calități de organizator, propagandist și de susținător dârz al drepturilor integrale și inseparabile ale sufletului românesc asupra fiecărui colț locuit de fiii săi.

Asupra reprezentațiilor artistice vom reveni.

AVIZ

Liceul de fete „Principesa Elena“ din Brașov, aduce la cunoștința elevilor din localitate să se prezinte neîntârziat la școală, pentru a fi repartizate la munca de războiu.

Totdeauna se comunică elevelor care prestează această muncă în alte localități să comunice școlii în scris unde prestează această muncă.

Cursurile Școlii de conducători de automobile

La 1 Iulie a. c. încep cursurile școlii de conducători de automobile în str. Spitalului militar No. 7 pentru sesiunea Iulie—Octombrie. Inscriserile se pot face până cel mai târziu la 10 Iulie 1942. Taxele școlare sunt cele prevăzute în D. M. No. 74/942.

Vechii elevi pot depune acest examen la 5 Iulie a. c.

Verificarea sirenelor

În ziua de 20 Iunie 1942, între orele 9—12 organele Apărării Passive ale Municipiului și jud. Brașov vor proceda la verificarea una câte una a tuturor sirenelor de alarmă, prin sunete scurte de câteva secunde.

Se face verificarea sirenelor Municipiului și a tuturor sirenelor dela toate întreprinderile din Municipiu și din jud. Brașov.

După verificarea fiecărei sirene se va face o verificare a tuturor sirenelor deodată, prin un sunet lung de un minut.

Publicul este înștiințat pe această cale să nu se alarmeze din cauza acestor semnale.

Eventuale alarme reale se vor transmite ca până acum prin sunete modulate cu o durată de 1 minut.

Cercul Cultural Blumăna.

În ziua de 14 Iunie a. c., s'a organizat și constituit noul cerc cultural din sectorul Blumăna. A participat un număr mare de membri. Ședința a condus-o Dr. N. Căliman, președintele județean. Noul comitet are ca președinte pe harnicul părinte Dum. Tohăneanu. Le dorim spor la muncă.

Noul comitet al Casinei Române.

În ședința de constituire din 18 Iunie, Casina Română și-a ales cu unanimitate noul comitet. Președinte este d-l Gh. Sorescu, directorul uzinelor Metrom.

Cronica Războiului

de **Mardare Mateescu**

Pentru reîntregirea Patriei...

Mor vitejii noștri cei mai buni în înclătarea dela Răsărit. Lasă durere în sufletele celor ce i-au cunoscut, dar sacrificiul lor lărgeste tot mai mult făgașul deplinei victorii românești. Dacă n'ar fi această credință, dacă un picur de incertitudine ar sălășlui în sufletul marilor noștri comandanți de oști, de acolo, din îndepărtatele câmpii peste care plutește spectrul morții, nu ne-ar veni valuri de entuziasm renăscător de viață și nici iureșul izbânzilor creatoare de istorie.

Intre noi Românii, ori unde ne-am găsi și ori cât de mari spații ne-ar desparte, există o presimțire asupra evenimentelor reale care se petrec departe... Sufletul nostru al tuturor trăiește durerea și bucuria, speranța și teama de necunoscut. Și dacă truda și umilința ne-au îngenunchiat ieri la căpătâiul brazdei cotropite, apoi de pe culmile sacrificiilor și jertfei de azi privim încrezători spre răsăritul mântuirii...

De câteva zile ne-a părăsit un grup de frați italieni care au venit să ne vadă la noi acasă. Ei reprezentau scrisul zilnic, deci sunt creatorii de opinii și apărători ai adevărului. Vizita lor a avut darul să limpezească o situație prezentă și să lumineze viitorul apropiat. Asemănarea istoriei celor două popoare — român și italian — a fost evidențiată de d-l **Guglielmotti**, consilier național fascist și director al ziarului „Tribuna“ din Roma. „Ne-am întâlnit aici popor cu popor frate. Ascultând în aceste zile durerile voastre de frați mai mici, vă pot spune: poporul italian n'a câștigat decât prin suferință și cu muncă. Câte secole a suferit poporul italian! Noi nu am crescut în istorie decât cu suferință și sacrificiu. Iată calea pe care și-a ales-o și România în clipa când și-au alăturat destinul ei de noi, pentru o nouă Europă. Alăturându-vă de noi, ați început o luptă comună împotriva inamicului. Stând alături de noi, veți birui, căci drumul jertfei este drumul biruinței“...

De doi ani de zile suntem pe drumul jertfei. În ultimile zile, un comandant de oaste, generalul **Vasiliu Dumitru**, a căzut jertfa datoriei, iar alături de el câte vieți tinere nu s'au stins, cât sânge românesc nu s'a vărsat...

Sacrificiile neamului nostru sunt recunoscute de altfel de întreaga lume.

Revista italiană — pentru ca să nu vorbim decât de ultimile elogi aduse țării noastre — „*Illustrazione italiana*“, prin pana profesorului **Gino Lupi**, scrie priutor la însemnătatea contribuției economiei române la realizarea planurilor de războiu ale Axei și aliaților ei următoarele:

„Astfel petrolul românesc nu are anul acesta numai o valoare de activitate economică sau de progres industrial ci reprezintă o foarte însemnată contribuție la realizarea planurilor de războiu ale Axei și aliaților ei. El este sângele mașinelor și motoarelor pe pământ, pe mare și în aer și, spre deosebire de alte țări europene sărace de astfel de sânge, România poate să dea cu dărnicie generoasă acest sânge după cum a fost cu cel al fiilor săi. Tot ceea ce reprezintă baza necesară pentru perfectă desfășurare a oricărei activități ofensive și defensive, fabrici, ateliere, tancuri, aeroplane, nave de orice fel, a fost verificat de acest sânge negru, extras din adâncul pământului românesc, de brațe românești“.

Această evidențiere a profesorului **Lupi**, ne privește din două puncte de vedere: importanța sacrificiilor fiilor și a petrolului în actualul războiu și valoarea României ca factor economic, prin posibilitățile și avuțiile ei, în partea de Sud-Est a Europei. Dar din acest adevăr se deprinde un fapt de o valoare incontestabilă pentru eforturile ce le depunem astăzi pe câmpiile de bătălie: cu cât vom avea noi înșine o mai clară conștiință de valoarea și importanța acestor posibilități și bogății materiale, care nu constituie numai în timp de războiu ci și în timp de pace un factor dinamic pentru apărarea drepturilor noastre, pentru asigurarea poziției noastre internaționale și pentru valorificarea beneficiilor ce trebuia să ne aducă munca și bogățiile românești, cu atât glasul României va fi ascultat și contribuția ei la armonizarea raporturilor economice și politice internaționale va fi mai bine apreciată. Dacă până acum n'am știut să folosim munca și avuțiile patriei noastre, va trebui acum în ceasul cel din urmă să fim conștienți de propriile noastre puteri. Destul am fost exploatați vreme îndelungată de străini fără să ne bucurăm de munca și bogățiile proprii. Se împlinește un an decând, ceas după ceas am dovedit puterea noastră de jertfă și sacrificiu nu numai pentru demnitatea și securitatea noastră ci și pentru asigurarea liniștii viitoare a continentului. Pentru liniștea Europei de mâne s'au sacrificat ostașii și am jertfit bogăția noastră națională. Și cu toate acestea „*fanfaronada*“ a aparținut altora, iar „*condițiile*“ au fost vânturate de aceeași.

Da, domnule **Guglielmotti**, da frate de sânge care ne-ai înțeles durerea și ai prevăzut viitorul, suntem pe calea jertfei și a sacrificiului și vom fi până la capăt pentru că suntem întăriți în credința unei dreptăți întregi și neprecupețite așa precum neprecupețite ne-au fost jertfele...

Situația pe fronturile de luptă

Curculile berlineze au dat o deosebită importanță aterizării în Turcia a celor patru avioane americane. Este cert faptul că acele sboruri pe deasupra teritoriului turcesc nu sunt întâmplătoare și ele fac parte integrantă din planurile strategice ale aliaților. Ceea ce întărește convingerea curculilor germane este faptul că o revistă americană de războiu posedă un plan pe care sunt și liniile aeriene deasupra Turciei. Avioanele americane — precizează aceleași curculi — au plecat din Siria pentru a bombardarea coasta de nord a Mării Negre și apoi la întoarcere au aterizat forțat: trei la Ankara, unul în apropierea unui sat turcesc, iar al cincilea a reușit să aterizeze tot forțat în Siria. Violarea teritorială a Turciei nu poate rămâne fără urmări; de data aceasta însă nu de ordin platonice. Cine nu este în stare să-și apere neutralitatea să pășească pe drumul care indică respectarea ei...

Concomitent cu acțiunile războinice de pe frontul împotriva bolșevismului, armatele germane și italiene din Africa de Nord au raportat succese uimitoare care stăpânesc comentariile presei europene. În Germania mai ales a stârnit un mare entuziasm. În prezent ofensiva germano-italiană este în plină desfășurare pentru distrugerea trupelor britanice încercuite la Vest de Tobruk și anume în spațiul dintre *Gazala* și *Akroma*. Trupele britanice au fost încercuite dinspre mare, iar situația lor este disperată. La Londra domnește o înțeleasă înfrigurare. Deși clima caldă nu permite o ofensivă germană și italiană împotriva Egiptului, totuși, Englezii se tem de un atac apropiat împotriva canalului de Suez. Odată cu succesul dela Tobruk, Italienii au obținut un succes împotriva a două convoaie britanice în Mediterană. Tot în această mare, arma germană a obținut un succes deplin asupra altui convoiu britanic ce venea dela Alexandria sub ocrotirea unor puternice forțe navale.

A doua fază a bătăliei dela Sevastopol se caracterizează prin intervenția flotei de războiu sovietice în sectorul amenințat de trupele române și germane. În portul Sevastopol au pătruns vase de războiu până spre Nord, în apropiere de portul *Eupatoria*. Pentru a crea o diversiune bolșevicii au încercat două debarcări: la *Ialta* și lângă portul *Mariupol*, de pe coasta mării de Azov. Vasele sovietice intrate în port au atacat în câteva puncte coasta. La intervenția artileriei de coastă germană și română vasele sovietice s'au retras în larg. Încercările de blocare ale forțelor aliate româno-germane, precum și a debarcărilor au dat greș. Dintre vasele de războiu sovietice intrate în portul Sevastopol, un distrugător a fost scufundat de avioanele germane, iar un submarin a fost scufundat de vedetele rapide italiene în largul coastelor Crimeei. Activitatea beligeranților dela Sevastopol a început să se reducă. În regiunea *Charkov*, capul de pod cucerit zilele trecute a fost lărgit. În sectorul nordic, în istmurile Careliei și Aunus, mai multe baterii sovietice au fost reduse la tăcere. În sectorul Rukajaervi hărțuială de artilerie din ambele părți.

Citiți Gazeta Transilvaniei

Redactor responsabil
ION BOZDOG